

Моавітянка

Стає злиденним Ханаан.
Земля обітована.
Заможним був єврейським стан.
В часи завоювання.
З`явилося з скелі джерело.
А зранку з неба манна.
Лише у спомин відійшло.
Усе згадати марно.
В землі ізраїльській
Настав давно не знаний голод.
Хто де спасіння не шукав
І втраченої долі.
Залишили нужденний край.
Сім`я із Віфлеєму.
Людей охоплював відчай.
У смуткові своєму.
В чужій землі притулок.
Є вигідна ця справа.
Можливий порятунок
На полі у моава.
Залишились на чужині
Сім`я Авімелеха
Чекаючи на кращі дні,
Що жити буде легко.
Помер раптово чоловік,
Загинуло два сина.
Короткий у людини вік.
Нормі хвора, сива.
І біль, і сум, і горе й плач
Їй випали на долю.
Життя скарало, як страж,
Завдало стільки болю.
Таки чужий моавський край,
Не знаю добре мову.
Собі вже серце більш не край.
А повертайсь додому.
Як Бог поєднує людей,
На все лиш його воля.
Що стріне нас?
Дорога ж де,
Яка є наша доля?
Ідуть несміло жінки дві
За сивою Нормі.
Яку підтримку у вдові

моавітянка - Джерело

Написав наталка кадин
Неділя, 24 квітня 2011, 09:55

Вони знайти готові?
Вона одна пережила
Синів і чоловіка.
Де щастя, що колись знайшла?
Лиш гіркота велика.
Дорога не відома йде
Від піль Моава.
Я хочу бачити тебе,
Земля обітована.
Тріпоче серце Нормі,
І швидші стануть кроки.
Тривожать спогади сумні.
За всі прожиті кроки.
“Що залишаєш ,ти,
В краю далекім?”,
Ось ці могилки дві,
Залишити не легко.
“я далі вже піду одна,
вертайтеся додому.”
Невісткам мовила вона.
“Знайдете щастя знову.”
І Орпу вмовити вдалось,
А Рут відмовлялась
Без Бога важко їй велось.
Вертатися вагалась.
“Вмовлянням більше не тривож.
Твій Бог моїм теж стане.
Належатиму я також
Ізраїльському стану.”
Прекрасні світлі очі Рут
Рішучість виражали.
“не залишай мене лиш тут”,
просили і благали.
Дорога йде з моавських піль
В обітовану землю.
Вже пройдено немало миль
Крізь цю суху пустелю.
Дві жінки в одязі вдовиць
Ще юна й зовсім сивокоса.
Схилились перед Богом ниць,
Щоб помолитись вголос.
Надія вкладена в слова
Єдина лиш на Бога.
Молитва щира на устах,
Попереду дорога.
В моавітянки світлий погляд

моавітянка - Джерело

Написав наталка кадин
Неділя, 24 квітня 2011, 09:55

Осяяний, духовий лик.
Кордон землі святої поряд.
Моав із горизонту зник.
Привітне сонце зранку
За обрієм вже Ханаан,
Чекає на моавітянку
Майбутнє добрих сподівань.